

1. Mohli by ste sa nám krátko predstaviť?

Volám sa **Marek Turošík**, narodený v Banskej Bystrici v roku 1988. Po absolvovaní KGŠM som študoval na niekoľkých vysokých školách. Titul bakalára som získal na Akadémii umení v Banskej Bystrici v odbore divadelná dramaturgia a réžia, titul magistra umení na DAMU v Prahe v odbore dramaturgia alternatívneho a bábkového divadla, kde pokračujem v doktorskom štúdiu. Pracujem v oblasti bábkového, činoherného, tanečného a fyzického divadla a divadelnej antropológie. Žijem v Prahe, v trvalom vzťahu.

2. V ktorých rokoch ste navštevovali KGŠM? A kto bol vtedy vašim triednym profesorom?

Boli to roky 1999 - 2007. Triednym profesorom mi bol Marcel Perecár.

3. Ste absolventom KGŠM. Ktoré predmety ste mali v škole najradšej a ktoré ste využili v ďalšom štúdiu?

Mal som rád niekoľko predmetov - fyziku, matematiku - pôvodne som totiž chcel študovať prírodné vedy (astrofyziku), no nakoniec som zúžitkoval jedine literatúru (a slovenský jazyk), s ktorou v úlohe dramaturga pracujem esenciálne.

Paradoxne práve hodiny literatúry ma aj najviac zabzdili v štúdiu na VŠ, a to najmä kvôli snahám o interpretáciu literárnych diel, ktoré som na KGŠM absolvoval. Tie musím ako jediné spätne hodnotiť ako neadekvátne, či zacielené mimo moje neskoršie zameranie. Inak som aj vďaka sestre Lívii a M. Mitasovej získal literárny prehľad, z ktorého čerpám vo svojej práci dodnes. Musím sa priznať aj k tomu, že nutnosť písania slohových prác, ktoré som hlboko neznášal, mi poskytla vhodný základ pre neskoršie písanie účelových ako aj iných zmysluplne orientovaných textov (analýzy, seminárne práce, záverečné práce ale aj granty, štúdie, články, interné kritiky...).

A takmer by som zabudol - samozrejme, denno denne používam aj angličtinu, bez nej si dnes za hranicami Slovenska (a prípadne ČR) divadelník "neškrtnie". Dobrá je aj nemčina, mrzí ma, že som nemal možnosť študovať francúzštinu a možno voliteľne ruštinu či španielčinu.

4. Na ktorého pedagóga najradšej spomínate a prečo?

Najradšej spomínam práve na triedneho Marcela Perecára, ktorý bol nielen učiteľom, ale aj pravým pedagógom, v pôvodnom zmysle tohoto slova - sprievodcom mladého človeka. Jeho vrúcny prístup a nepredstieraný záujem o to, čím a ako žijem zažívam dodnes. Okrem toho som mal rád Vladimíra Holeca pre jeho večne dobrú náladu a humorný prejav, pani Haviarovú pre jej zdravo spravodlivý prístup k študentom, ďalej Luciu Lamperovú a sestru Líviu.

5. Keby ste sa mali opäť rozhodnúť zo ZŠ nastúpiť na strednú, vybrali by ste si KGŠM?

Pravdupovediac netuším a nerád by som zavádzal. Ale je to dosť pravdepodobné pre jej relatívne všeobecné zameranie, ktoré poskytuje "otvorené dvere" pre všetky druhy vysokoškolského štúdia. Vždy som ju vnímal ako univerzálnu, všestrannú strednú školu.

6. Absolvovali ste nejaké cesty do zahraničia? Študijné pobyty? Čo bolo na nich zaujímavé?

Okrem obligátnych výletov do Španielska to boli najmä cesty do ČR (študujem a žijem tam tretí rok, neviem, či to ešte možno považovať za cestu do zahraničia), za divadlom do Nemecka, za divadelným výskumom do Bruselu v Belgicku, no najmä a najčastejšie do Poľska, ktoré je divadelnou mekkou Európy.

V dohľadnej dobe sa chystám do USA, Írska, Nórska, na Island a do Indie - pracovne a študijne. Taktiež by som rád navštívil v Nepále rezidujúceho Petra Sutorisa (môj spolužiak z KGŠM), za ktorým sa už dlhšie chystám.

Zaujímavé bolo všeličo (jedlo, podnebie, jazyk a pocit slobody ako aj uväzenia cudzinca v cudzom svete), no najviac azda celkové "ladenie" ľudí v jednotlivých krajinách. Každá je skutočne svojská, aj keď ľudia sú si často podobní. Milujem napr. mystické chasidské korene poľskej kultúry, ktoré tam možno cítiť na každom druhom kroku dodnes.

7. Čo by ste odkázali našim študentom a pedagógom?

Študentom to, aby sa nebáli dospieť. Ja som sa tomu nevyhol.

Pedagógom prajem, aby milovali svoju prácu. Práca, ktorú človek miluje a môže ju vykonávať, je dar.